

HAYVAN YETİŞTİRİCİLİĞİNDEN ÖZETLER

K'snedelcheva, S. (1972) - Bazı yapağı karakterleri arasında regresyonlar ve fenotipik korelasyonlar A.B.A. (3479) Vol. 41, No: 8 aug. 1973

İnce yapağılı 20 baş melez koyun üzerinde çalışılmıştır. Yapağı yağı miktarı ile temiz yapağı randımanı arasında, 2-3 aylık iken -0.36 nisbetinde; yine yapağı yağı miktarı ile mutlak mukavemet, elyaf kutru ve temiz yapağı randımanı arasında 12 aylık iken sırasıyla -0.44, -0.58 ve -0.52 nisbetlerinde ilgi bulunmuştur. Koyunlar 26-30 aylık bir çağa geldiklerinde ise elyaf kutru ile lüle uzunluğu, mutlak mukavemet ve yapağı yağı miktarı gibi özellikler arasında sırasıyla 0.42, 0.72 ve -0.79 nisbetlerinde ve yapağı yağı ile temiz yapağı miktarı arasında da -0.73 nisbetindeki korelasyonlar bulunmuştur.

Dr. F. İMERYÜZ

Lamond D.R., Hill J.R., Goley W.C., Kennedy S.W. Gaddy, R.G. (1973) - Rambouillet koyunlarında döl verimi üzerine beslemenin etkisi. - A.B.A. (3501) Vol : 41, No: 8, aug. 1973

60 baş rambouillet ırkından koyun üç sene süre ile 5 çeşit rasyonla beslenmişlerdir. Rasyonlar şu esas üzerinden düzenlenmiştir: 1- düşük enerji, düşük protein, 11- düşük enerji, yüksek protein, 111- yüksek enerji, düşük protein, 1v- yüksek enerji, yüksek protein, v- mera. Herbir yemleme grubunda 12 koyun bulundurulmuştur. Neticede, yüksek-düşük enerjili ve farklı proteinli rasyonlarla beslenen koyunlarda döl verimi, merada beslenenlere kıyasla daha az olmuştur. Bu durum, yüksek enerji alanlarda ilkah nisbetinin zayıf oluşundan ileri gelmiş; düşük enerji alanlarda da ovulasyon nisbetinin zayıflığına bağlı olarak şekillenmiştir. Protein seviyelerinin döl verimine etkisi görülmemiştir. Diğer bir denemede 20-20 ve 40 başlık koyunlar 8 ay süre ile 1- düşük enerjili, 11- yüksek enerjili yemler ve 111- mer'ada beslenmişler-

dir. Döl verimi sonuçları aşağıdaki tabloda özetlenmiştir.

	<u>mera</u>	<u>yüksek enerji</u>	<u>düşük enerji</u>
Koyun sayısı	40	20	20
Ölen koyun sayısı	1	1	-
Kızgınlık göstermeyen	2	1	3
Tohumlanıp gebe kalan	% 97	% 85	% 94

Elde edilen neticeler az ve aşırı beslemenin farklı mekanizma ile döl verimini azalttığını göstermektedir.

Dr. F. İMERYÜZ

Petrov A.I., Nartbaev,A. (1972) - İnce yapağılı koyunlarda seleksiyon kriteri olarak karın altının yapağı ile örtülülüğü.-A.B.A. (4000) Vol: 41, No : 9, sept. 1973

Veriler, karın altı örtülülüğüne göre üç gruba ayrılan 648 baş ince yapağılı koyun ile 36 baş koç'un muhtelif kombinasyonlarla çiftleştirilmeleri sonunda elde edilmiştir. Karın altının yapağı ile örtülülük derecesi ile gömlek ağırlığı arasında 0.75 gibi yüksek derecede önemli bir korelasyon bulunmuştur. Gömlek ağırlığı, karın altı iyi derecede örtülü olanlarda, zayıf örtülü olanlara oranla % 11-25 nisbetinde, daha fazla tesbit edilmiştir. Ayrıca karın altı örtülülüğünün kalıtım derecesi 0.34 nisbetinde bildirilmektedir.

Dr. F. İMERYÜZ

Ray,E.E., Bell J.M., Holland,L.A.(1972)- Kuzu - ların besi ve karkas özellikleri üzerindeki genetik etkiler. - A.B.A. (4003), Vol: 41,No: 9, sept.1973

Veriler, üç yıldan fazla bir sürede kullanılan

598 kuzudan elde edilmiştir. Canlı hayvan ve karkas üzerinde 10 özelliğin kalıtım derecesi ile 7 özellik arasında fenotipik ve genetik korelasyonlar hesap edilmiştir. Kalıtım dereceleri farklı yetiştirme grupları için değişik olmuştur. Et lezzetinin kalıtım derecesi düşük ve ortalama 0.10 nisbetindedir. Karkastan kesilen fazla yağın kalıtım derecesi ise oldukça yüksek, 0.24 - 0.56 nisbetinde bulunmuştur. Canlı hayvanlarda ölçülen özelliklerin kalıtım dereceleri 0 - 0.64 arasında hesap edilmiştir. Karkas derecesi, yağ kalınlığı, toplam pazarlamaya elverişli et artışı, pazarlamaya elverişli günlük et artışı ve fileto alanının kalıtım dereceleri sırasıyla 0-0.24, 0-59 - 1.00, 0.07 - 0.62, 0 - 0.85 ve 0.38 - 0.86 nisbetleri arasında bulunmuştur. En yüksek korelasyon kesilen fazla yağ miktarı ile yağ kalınlığı arasında 0.53 - 0.62 nisbetinde ve bu özellikler ile pazarlamaya uygun günlük et artışı arasında -0.26 ve -0.73 nisbetinde olmuştur. Diğer özellikler arasındaki korelasyonlar genellikle düşük ve değişik oranlarda hesap edilmiştir. Genetik korelasyonlar fenotipik korelasyonlardan yüksek olup farklı yetiştirme gruplarında bazı değişmeler göstermişlerdir. Bu fenomen, muhtemelen gruplardaki gen frekansları farklılığından veya varyans ve kovaryans kaynakları ile müştereken örnekleme hatalarından ileri gelmiştir. Karkastan kesilen fazla yağ ve yağ kalınlığı arasında genetik korelasyon 0.62 - 1.00 nisbetinde ve bu özellikler ile pazarlamaya elverişli günlük et artışı arasında da, : 0.72 ile -1.00 nisbetindedir.

Dr. F. İMERYÜZ

Sefidbakht N., Ghorban K. (1972)- Yağlı kuyruklu koyunlarda kuyruk kesmenin besi performansına etkileri.- A.B.A. (4409), Vol: 41, No. 10, oct. 1973

18 baş yağlı kuyruklu erkek kuzudan yarısının kuyruğu doğumda kesilmiş, diğer yarısı kontrol grubu olarak bırakılmıştır. İki ay sonra her iki grupta süttten kesilerek besiyeye alınmıştır. Besi ferdi bölmelerde ve serbest yemleme uygulanarak sürdürülmüştür. 154 gün sonunda herbir gruptan 4 er baş kuzu kasaplık

olarak kesilmiştir. Kuyruğu kesilenler ve kontrol grubunda ortalama süt kesim ağırlığı sırasıyla, $19.7+9.47$ ve $20.3+0.08$ kg., besi süresindeki kazanç $36.2+1.01$ ve $31.4+2.19$ kg. (P 0.05) bulunmuştur. Besi süresindeki yem gideri de beher kilogram ağırlık kazancı için kuyruğu kesilenlerde $6.97+1.10$ kg. ve kontrol grubu için $7.96+1.11$ kg. bulunmuş olup bu fark da 0.05 güven eşiğinde önemli tesbit edilmiştir. Toplam iç yağ miktarı grup sırasıyla karkas ağırlığının % 6.06 ve % 2.14 nisbetinde (P 0.05) bulunmuştur. 12. kaburgadaki ortalama yağ kalınlığı kuyruğu kesilenlerde $20+1.40$ mm., kuyruğu kesilmeyenlerde $13+0.90$ mm. dir.

Dr. F. İMERYÜZ

Kelleway, R.C. (1973)- Koyunlarda yapağı verimi, beden yapısı ve büyüme üzerine cinsiyetin, genotipin ve beslemenin etkileri.-A.B.A. (4421)Vol: 41, No.10, oct. 1973

Veriler 134 baş Avusturalya merinos ve dorset horn x (B.leicesterxMerino) ırklarından erkek toklu ve koyunlardan elde edilmiştir. Koyunlar süt kesiminden sonra iki çeşit yemlemeye tabi tutulmuşlardır. Melezlerde süt kesiminden önceki büyüme nisbeti ve yapağı verimi sırasıyla % 57 ve % 22 oranlarında, saf ırklardan daha yüksek bulunmuştur. Süt kesiminden sonraki büyüme nisbeti, iyi beslenen saf ırklarda ortalama olarak günde 168 gr., melezlerde 183 gr.dır. Düşük seviyede beslenenlerde ise aynı değerler 78 ve 116 gr.dır. Saf ırkların yapağı verimi melezlere kıyasla, iyi beslenenlerde % 30, düşük seviyede beslenenlerde % 39 daha fazla tesbit edilmiştir. Beden yapısı bakımından ırklar arasında farklar yoktur. Koyunlar toklulardan daha besili olmaktadır. Bu durum saf ırklarda önemli bulunmuştur. Cinsiyet bakımından başka önemli bir fark tesbit edilmemiştir.

Dr. F. İMERYÜZ

Anon.(1973)- Gübreli yemler, yabancı fakat canlı ağırlık artışında gelişme sağlayıcı olarak bildiriliyor.-Feedstuffs Vol: 45, No. 47, pp 16 nov.1973

Gübreli yemi yabancı bir madde olarak bildirenler yanında Sam.B.Hay adında bir uygulayıcı bu yemin sığır besisinde hayret verici derecede ağırlık artışı sağladığını söylemektedir.

Bu yem: % 42 mısır kırmacı, % 18 mısır silajı ve % 40 sığır gübresi karışımıdır. 216 baş erkek sığır Mr.Hay tarafından 9 Nisandan itibaren gübreli yem ile besiyeye alınmıştır. Deneme başında ortalama canlı ağırlık 238.1 kg. tesbit edilmiştir. 70 gün sonra ortalama ağırlık 381.4 kg.a yükselmiş olup günlük canlı ağırlık artışı 1.4 kg. kadar bulunmuştur. 1959 dan beri gübreli yemler üzerinde araştırmalar yapan Auburn Üniversitesinden Dr.W.Anthony, bu yemin sağladığı canlı ağırlık artışının diğer yemlere eşit ve hatta daha iyi olduğunu ve fiyat bakımından % 15 daha elverişli bulunduğunu bildirmektedir. Yapılan araştırmalar ve kazanılan tecrübeler gübreli yemin diğer normal (% 80 mısır, % 7 ot ve % 12 protein saplemeni) rasyonlardan günde 110 gr. kadar daha fazla ağırlık kazancı sağladığını belirlemiştir.

Gübreli yem üzerinde yapılan muteaddit laboratuvar analizleri, % 12 protein, % 70 TDN ve 68 net enerji ihtiva ettiğini göstermiştir. Hiçbir şey ilave etmeksizin besi hayvanları için mükemmel olan % 12 protein, ne az ve ne de çok olmak kaydıyla, tam olarak sağlanmıştır.

Bu yemin hazırlanışında karıştırma makinasına sırasıyla önce gübrenin, sonra mısır kırmasının ve sonrada mısır silajının konulması bildirilmektedir. Ayrıca, gübreli yemin mısır silajı gibi koktuğu, sevilerek yenildiği ve rumen için olumsuz bir etkisinin olmadığı da söylenilmektedir.

Dr. F. İMERYÜZ

